

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 3 lipca 2024 r.

D/KA.UH.8361.181.2023

ZPO

Ryszard Wlazły
Firma Handlowa
„LYNX” * FH LYNX SC * LW JEANS
ul. Zacisze nr 6-12, lok. 45
62-800 Kalisz

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę: Ryszarda Wlazły, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Ryszard Wlazły Firma Handlowa „LYNX” *FH LYNX SC* LW JEANS, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Zacisze nr 6-12, lok. 45, 62-800 Kalisz, NIP: 6180009080, karę pieniężną w wysokości 6.000,00 zł (słownie: sześć tysięcy złotych 00/100) wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy za niewykonanie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 oraz art. 4 ust. 2 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 23 do 31 października 2023 r. kontrolę u przedsiębiorcy Ryszarda Wlazły, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: Ryszard Wlazły „LYNX” * FH LYNX SC * LW JEANS, stałe miejsce wykonywania działalności gospodarczej: ul. Zacisze nr 6-12, lok. 45, 62-800 Kalisz, NIP: 6180009080 (miejsce kontroli: ul. Kanonicka nr 3, 62-800 Kalisz).

W toku kontroli sprawdzono 12 losowo wybranych towarów objętych obniżką cen, stwierdzając nieprzestrzeganie przepisów prawa w odniesieniu do wszystkich

sprawdzonych pozycji, tj.:

1. Spodnie o symbolu L31BERPA (Partly Cloudy)
 - cena detaliczna 379 zł
 - najniższa cena z 30 dni 269 zł
 - cena aktualna 269 zł
2. Spodnie o symbolu W15Q29Z47 32/35
 - cena detaliczna 399 zł
 - najniższa cena z 30 dni 279 zł
 - cena aktualna 279 zł
3. Spodnie o symbolu W27H66W14 28/32 (Cozy Night)
 - cena detaliczna 379 zł
 - najniższa cena z 30 dni 269 zł
 - cena aktualna 269 zł
4. Spodnie o symbolu L32EFS47 33/26 (77400-21)
 - cena detaliczna 359 zł
 - najniższa cena z 30 dni 249 zł
 - cena aktualna 249 zł
5. Kurtka o symbolu L87NNY74 (Puffer Jacket Velvet Beet)
 - cena detaliczna 549 zł
 - najniższa cena z 30 dni 379 zł
 - cena aktualna 379 zł
6. Kurtka o symbolu W481WW100 M (Harrington Jacket Black)
 - cena detaliczna 449 zł
 - najniższa cena z 30 dni 309 zł
 - cena aktualna 309 zł
7. Kurtka o symbolu L87HSZ54(Light Puffer JKT Marine)
 - cena detaliczna 449 zł
 - najniższa cena z 30 dni 309 zł
 - cena aktualna 309 zł
8. Kurtka o symbolu L87HSZDO (Light Puffer JKT Monaco)
 - cena detaliczna 449 zł
 - najniższa cena z 30 dni 309 zł
 - cena aktualna 309 zł
9. Koszulka o symbolu M3GI73KBS60-GO11 XXL
 - cena detaliczna 239 zł
 - najniższa cena z 30 dni 119 zł
 - cena aktualna 119 zł
10. Koszulka o symbolu M1BPO1K9WF1- G8CC M
 - cena detaliczna 369 zł
 - najniższa cena z 30 dni 185 zł
 - cena aktualna 185 zł
11. Koszulka o symbolu M3GP33KBS60-G7V2 XL
 - cena detaliczna 379 zł
 - najniższa cena z 30 dni 269 zł
 - cena aktualna 269 zł
12. Koszulka o symbolu M3GI70KBMSO-G7V2 M
 - cena detaliczna 219 zł
 - najniższa cena z 30 dni 109 zł
 - cena aktualna 109 zł

Niewłaściwie zostały wskazane ceny towarów, które obowiązywały w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Przedsiębiorca wskazał przy tych towarach taką samą cenę jak cena

aktualna. Ustalono, że najniższe ceny tych towarów, które obowiązywały w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki są równe cenom, które zostały wskazane jako „cena detaliczna”. Podanie cen w taki sposób jest niejednoznaczne i budzi wątpliwości. W tym przypadku obniżka nie jest dla konsumenta korzystna, co może świadczyć o podwyższaniu cen i nieprawdziwym charakterze zakomunikowanej obniżki. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Opisane powyżej uchybienia stanowią naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 w zw. z art. 4 ust. 2 ustawy.

Ponadto użyto niewłaściwego sformułowania - przedsiębiorca na wywieszkach posługuje się sformułowaniem „Najniższa cena z 30 dni”. Zapis informujący o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i wprost wskazywać, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką. Nie jest dopuszczalne odniesienie do jakiegokolwiek okresu 30-dniowego. Brak pełnego zapisu i umieszczenie na etykietach informacji „Najniższa cena z 30 dni” nie wskazuje wprost, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką, co stanowi naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy i w konsekwencji narusza również interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, *„W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”*.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy, *„W każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.”*.

Jak wynika z art. 6 ust. 1 ustawy, *„Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”*.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 29 maja 2024 r. znak D/KA.UH.8361.181.2023 (data doręczenia 3 czerwca 2024 r.) zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona skorzystała z przysługującego jej uprawnienia i w dniu 10 czerwca 2024 r. osobiście doręczyła pismo wraz z dokumentacją przedstawiającą przychód uzyskany w punkcie sprzedaży przy ul. Kanonickiej nr 3 w Kaliszu za rok 2023. W dniu 12 czerwca 2024 r. drogą elektroniczną przesłano wydruk podsumowania księgi przychodów i rozchodów -01/01/2023 – 31/12/2023. W skierowanym do organu piśmie strona informuje, w szczególności, iż działała w sposób niezamierzony, w jej ocenie waga naruszenia jest znikoma, zaprzestała naruszania prawa, nie była wcześniej karana za naruszenie ustawy, nie osiągnęła korzyści wynikających z naruszenia prawa, a pouczenie wypełni cele, dla których

miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna. W konsekwencji przedsiębiorca wniósł o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie organu nie zachodzą podstawy do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, przytoczone przez strony argumenty zostały uwzględnione przez organ w zakresie możliwości wynikających z art. 6 ust. 3 ustawy, o czym szerzej w dalszej części uzasadnia decyzji.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w tym przypadku, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, a więc odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy. W sprawie nie zachodzi przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkującego obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 związku z art. 4 ust. 2 ustawy oraz art. 4 ust. 2 ustawy, łącznie dla 12 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 12 objętych kontrolą, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przez obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającej ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust.2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Ponadto zapis informujący o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki musi być jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i wprost wskazywać, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką. Nie jest dopuszczalne odniesienie do jakiegokolwiek okresu 30-dniowego. Brak pełnego zapisu i umieszczenie na etykietach informacji „Najniższa cena z 30 dni” nie wskazuje wprost, że jest to najniższa cena obowiązująca w okresie 30 dni przed obniżką.

Uzyskanie rzetelnej informacji m.in. o najniższej cenie, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta, które podlegają ochronie ustawowej. Przedsiębiorca przestrzegając przepisów regulujących obrót detaliczny, obowiązany jest prowadzić działalność w sposób umożliwiający klientowi dokonanie zakupów w sposób w pełni świadomy, zarówno co do jakości towaru jak i jego rynkowej wartości. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 10 października 2023 r., zawierającego m.in. informacje o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd

Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzebrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz być wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono wyżej

wskazane naruszenia art. 4 ust. 1 i 2 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie ceny aktualnej (promocyjnej) i ceny najniższej obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Konsument ma prawo do uzyskania pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającą ich porównanie. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili punkt sprzedaży prowadzony przez przedsiębiorcę. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”.

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę organ uwzględnił charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków. Organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w wysokim stopniu. Przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 i 2 ustawy łącznie dla 12 partii oferowanych do sprzedaży towarów spośród 12 objętych kontrolą. Intencją ustawodawcy było bowiem wprowadzenie obowiązku informacyjnego, którego następstwem jest uzyskanie przez konsumenta pełnej i rzetelnej informacji w zakresie ceny obowiązującej przed obniżką i ceny obniżonej, umożliwiającą ich porównanie, natomiast punktem odniesienia zgodnie z regulacją art. 4 ust. 2 ustawy powinna być najniższa cena z 30 dni przed obniżką. Rzetelna informacja o cenie towarów oraz możliwość porównania ich cen z cenami innych towarów udostępnionych na rynku, ma istotne znaczenie z punktu widzenia interesu konsumenta.

Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego

przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze w zakresie stwierdzonych naruszeń. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona w swoim stanowisku w sprawie z dnia 10 czerwca 2024 r. wskazała, iż nie osiągnęła korzyści wynikających z naruszenia prawa.

Wielkość, w szczególności przychodu przedsiębiorcy, ustalono na podstawie informacji przekazanej przez stronę w toku postępowania - w dniu 10 i 12 czerwca 2024 r., którą załączono do akt sprawy.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 6.000,00 zł (słownie: sześć tysięcy złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, **podane w sentencji decyzji**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Welnicz-Kędra